

ELULÄTE

jaanuar 2026 nr 123

SÕNA

Ennäe, ma avasin su
ees ukse, mida ükski
ei suuda lukustada.
Ilm 3:8

MÖTE

Jaanuarikuu juhtsalm rõhutab, et viimane sõna ei kuulu inimestele, saatusele ega takistustele, vaid Jumalale. Kui Tema avab võimaluse (olgu see siis pääste, uus eluetapp või vaimne kasv), ei ole ühelgi välisel jõul väge seda tühistada. See salm on kinnitus neile, kes tunnevad end väsinuna või piiratuna. See ütleb, et sinu ees on tee, mis on kaitstud kõrgema võimu poolt, ning sinu ülesanne on vaid sellest "uksest" uss läbi astuda.

PALVE

Jumal, täname Sind uute võimaluste eest, mida meile kingid. Luba meil neid ära tunda ja siis tarvitada, usalduses ikka vaid Sinu vastu. Aamen

HINNANG AASTALE 2025

Hinnang aruandeaastale on hea. Pärast otsust pidada jumalateenistusi vaid kaks korda kuus, on sellest osavõtt tegelikult tõusnud. Näib, et oli õige otsus. Head meelt valmistab, et koguduse leerimaja on elav: siin toimetab Risti Pood, kodukohvik kaks korda nädalas, kirikukantselei ja Püha Katariina külalistemaja. Viimane lisab ka oma olulise panuse koguduse rahakotti. Majas käib elu. Muret teeb talituste arvu jätkuv langus. Aruandeaastal oli ainult kaks ristimist, laulatusi polnud. Kuid areneb teist laadi koostöö laste ja noortega. Näiteks kodutütred korraldavad leerimajas oma kogunemisi ja vastutasuks koristavad ning kaunistavad kirikut ja leerimaja. Areneb koostöö Kunstidekooliga. Tuleb ära märkida ka juulis toimunud leerilaagrit (osalesid noored täiskasvanud) koostöös Rakvere ja Kuusalu kogudustega.

AASTA 2025 ARVUDES.

Peeti 35 jumalateenistust, keskmine osavõtt 10 inimest, armulaua käis 163. Annetajaliikmeid 52

Ristiti 2, konfirmeeriti 4, maeti 8 inimest. Laulatusi ei olnud.

Rahaline saldo aasta alguses 17933 eurot

Liikmeannetused 2950. Annetused ja korjandused kokku 9010

Tulud kokku 34135

Töö- ja teenistustasud kokku 11352

Majandus- ja tegevuskulud kokku 16229

Kulud kokku 34870

Saldo aasta lõpus 17198 eurot

Eriliselt suuri sündmusi ja tähtpäevi aruandeaastas ei toimunud. Kirik on olnud avatud mitte ainult Teeliste Kirikute raames suvel, vaid tihti ka muudel aegadel. Suviste kirikukontsertide publik on laienenud. Käivitasime kiriku akende renoveerimiseks mõeldud annetuskampaania Kirikufondis. Kogukond pani seda tähele. Kirikukoor jätkab oma tegevust. Jätkub koguduse häälekandja ilmumine. Kirikuõpetaja on asendusliikmena vallavolikogus ja kultuurikomisjoni liige.

Kirik on isegi kirikukaugetele inimestele ikkagi "oma" kirik ja selle käekäigust hoolitakse.

Massi ja mastaapi meil pole, kuid kas on vaja seda igatseda? Üha enam tundub, et elame mingis "vaheajas", st vana enam ei toimi, kuid uus veel ei toimi. Vana koguduseskeem oli "vanade ustavate" põlvkonnale omane, kes nüüd on juba enamasti lahkunud. Jätkame Jumala abiga ja usaldame endid Tema kätte!

Jumalateenistused toimuvad kirikus iga kuu 2. ja 4. pühapäeval algusega kl 11. Tere tulemast!

Skänni QR
ja toeta oma
kodukogudust
AITÄH!

KARIN-KRISTEL HANSSON. VASTASMÕJUD

XI peatükk

Kui Lauri ja kirikuõpetaja Nögesnõmme ainukese tänava poole jalutasid, oli õhus tunda juba kevadet. Et poiss oli õpetajale peaaegu, et sülle jooksnud, tekitas neis mõlemis alguses hämmastuse ja kohmetuse, mistõttu otsustati üks pikem rada kõndimiseks ette võtta. Noormehe palged õhetasid, sõrmeotsad kirvendasid ja suu tundus kuidagi kuiv. Ploompuu alustas juttu:

“Lauri, kõigepealt tahan ma sind, kui julgelt poissi tänada, et mu ettepaneku vastu võtsid. Tean omast käest, et tänapäeva noortel ei ole just harjumust kirikuõpetajale südant puistata, isegi kui see jutuajamine puudutab nende isa. Vaata, ma olen seda elu vaadanud küll ühest ja teisest kandist ja näen, et üksikvanema juures on kasvada raske.”

“Muidugi on. Kui keegi vaid seda mõistaks!”

“Lauri, vaevalt su isa seda isegi mõistab. Need pidevad lubadused, et seekord on tõesti viimane, on vaid ei midagi muud, kui enesepettus! Igale lubadusele järgneb uus lubadus ja nii edasi. Herbert lihtsalt püüab end sellega lohutada, samas väga hästi teades pärast, kui palju haiget ta sellega oma lähedastele teeb.”

Lauri seisatas:

“Nagu ma ei teaks? Aga ta ju ei kuula mind. Empsi ka ei kuulunud. Ta ütles alati, et meie olgu vait. Tema olevat mees.”

“Jah, seda võib nüüd võtta nii ja naa. Näed, homme hommikul on Toivo matused, kes arvas ka, et ta on mees. Noormees veel pealegi. Aga, tead mis, kui me ei julge esitada elu suuri küsimusi, siis mis mõte on üldse elada? Sa rääkisid kord, et teil selle kunstniku pojaga, kes seal Pihlaka talus elab, oli sellest juttu. Et Toivo elavat täiel rinnal, armastavat seiklust ja olevat kuidagi pinnapealne?”

“Mina seda pole öelnud! Seda ütles pime Holger. Mu isale ei meeldinud Toivo ja sellele füüsikaõpetajale Tunglale ka vist mitte. Ütelge siis ometi, miks mõned inimesed vaatavad teisele inimesele vaid meeldivuse järgi? Kui mõtlema hakata, siis on see ju absurd! Kristus sündis ja kannatas kogu inimkonna pattude pärast. Meist enamus saab siin aga ainult lollustega hakkama!”

Ploompuu naeratas: “Isac Newton oli mees, kes pani aluse realitiivsusteoriale. Vastandid pidavat tõmbuma. Vaata, kasvõi oma isagi. Ta ütleb olevat end kunstnik, aga Vahur Pihlakas peab teda ikkagi laisaks. Samas aga imetleb teist, kui kergelt ja lõbusalt kulgeb su papa läbi elu! Kas nii?”

Lauri vaatas Ploompuule otsa ja ütles:

“Täpselt nii. Herbert ütleb end olevat kunstniku, kes töötab siis, kui tal vaim peale tulevat. Ja nüüd, kus vanaema Lisot ka enam ei ole, on elu meie köök-korteris kuidagi tahumatu, külm ja elukauge. Mõnel päeval on mul papsi pärast selline hirm. Teisel päeval olen ta peale tohutult vihane ja kolmandamal hoolitsen ja kasin ta järgi nagu mõni kanaema poegade järgi. Aga mees peab olema mees! Meie ühiskonna korraldus on maskuliine. Mees ütleb midagi ja nii lihtsalt on!”

“Kas tõesti, arvad nii, Lauri? Sa tundud nutikam, kui ma arvasin! Jah, sul on õigus. Mees ja isa peab vastutama oma tegude eest. Ja need teod ja arusaamad kujundavad tema iseloomu. Kuid leiad, et mees peab õppima endast ka üle olema! Laste kasvatamine on muidugi iseaasi.”

“Ma ei ole isegi Herberti poeg, aga tema tegemised lähevad mulle korda, õpetaja Ploompuu! Teate ju, kuidas sellega mõnikord on. Tahaksin teha palju rohkemat, kui jõuan! Ei, ei, ärge katkestage mind! Herbert on Herbert ja mina olen mina. Herbert on sõltlane ja mina kannatav lähedane. See kõik ei muutu, kui tema ise ei muutu. Mul on valus. Siin

südamess.”

Poiss näitas käega südame kohale. Kirikuõpetaja seisatas ja vaatas vana vabriku suunas. Miski ütles talle, et see poiss siin polnud vist kunagi nii avameelne olnud, kui praegu. Sõnad tulid kui paisu tagant, ühinesid, kaugesid ja moodustasid vaid ühe küsimuse- kuidas aidata? Oli selge, et nii jätkudes murdub see noormees peagi. Ploompuu mõtles hetke ja ütles siis väga vaikelt:

“Kuskilt peab iga sõltlane alustama. Nii ka sinu isa. Te Herbertiga olete vastandid, aga ometi täiendate teineteist. Siin ei ole õiget ega valet lahendust. Herbert peab haigust esmalt tunnistama. Tunnistamisest algab kõik.”

Viimasest lausest Lauri ehmus. Kõik tema silmade ees justkui avanes. Kas polnud ta mitte ise vaid paar päeva tagasi kõõgis kasuisale võileibu tehes seda sama mõelnud? Kõik need Herberti targutamised, kõõgiriuli valmistamised muutusid kõrvaliseks ja Lauri mõistis, kas nüüd või mitte kunagi! Ta peab oma saladusest Herbertile rääkima. Ainult nii saab ta väljendada kasuisale oma armastust, sest peale teineteise pole neil enam kedagi. Rääkida, rääkida ja veel kord rääkida. Südamest südamesse.

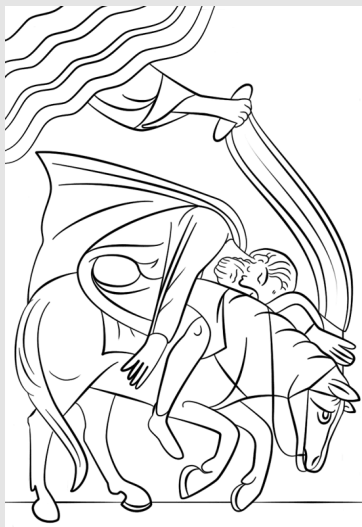
Poisid liigatas miski. Liigatas nii tugevalt, et kõik sai korraga arusaadavaks. Aga kas rääkida saladusest on ikka õige? Sel juhul ei ole see ju enam saladus.

“Täna, õpetaja Ploompuu! Kõige eest!” Lauri pistis tagasi vaatamata kodu suunas jooksu.

“Oota, Lauri! Kuhu nüüd?” hõikas õpetaja Ploompuu talle üllatunult järele.

Lauri aga ei vaadanud isegi tagasi.

Järgneb...

MÕTELUS

JAANUAR- NÄÄRIKU, KÜLMAKUU, HÄRMAKU. RESTART KRISTLASE TEEKONNAL.

Hea “ELULÄTTE” lugeja,

Tänuga ja ikka Jumala armastusele lootes, oleme astunud üle uue kirikuaasta läve, teadmata, milliseks see meie koguduse jaoks kujuneb. Pauluse kirjast galaatlastele võime lugeda:

“Vabaduseks Kristus meid on vabastanud, ärgem siis laskem end panna taas orjaikkesse.” (Ga. 5:1) Kes vähegi Piibliga tuttavad ja seda raamatut tundma on õppinud, teavad, kes oli Paulus. Enne kristlaseks saamist tunti teda Sauluse nime all ja ta oli alguses tuline kristlaste tagakiusaja. Seda, kuni Jeesusega kohtumiseni Damaskuse teel. Paulus annab oma kirjas galaatlastele selgelt mõista, et vabadus ei ole kunagi midagi iseenesest mõistetavat ja kindlat. Ainuke tee Jumala juurde ongi Jeesus Kristus. Selle vabaduse eest, mille Issand on kristlastele ristisurma kaudu andnud, võib iga teekäija minna vastu uuele aastale, uskudes, lootes ja armastades nagu on öelnud vana proviisor klassikaks saanud Lutsu “Suves.” Hinnates iga järgnevat päeva ja teenides Jeesust kogu oma meelega, on terve iga kristlase hing, meesus ja usk. See kasvab läbi palve, Pühakirja ja vabaduse mõiste üle mõtiskledes. Seega Paulus annab igale ristiinimesele vihje selle kohta, mida Jeesus võib igapäevase südant puudutades teha, kes Tema tänuga oma ellu vastu võtavad. Ja tänulik olla koguduse ja inimeste eest, ei ole ju kunagi liiast.

Kõige halvem on hästi teha seda, mida _____ pole üldse vaja teha. _____

Tundmatu _____
